

Ramon van Engelenhoven: ‘Ik wil gelukkig zijn in en met de muziek’

Rijzende ster Ramon van Engelenhoven (1995) is pianist. Hij haalde net zijn Master-diploma met een 10 en soleert deze week in Chopins Eerste pianoconcert. ‘Mijn ultieme droom is spelen in de Grote Zaal van het Concertgebouw.’

Pianist **Ramon van Engelenhoven**. Foto Amaury Miller

In een [tv-documentaire](#) die de AVRO aan hem wijdde, zien we pianist Ramon van Engelenhoven (1995) rondlopen door de natuurwinkel van zijn moeder in Medemblik. Dat de piano zijn leven werd, was een gelukkig toeval. Toen zijn moeder op latere leeftijd besloot lessen te gaan nemen, raakte ook Ramon – toen zes – in de ban van het instrument. „Ik zat achter de piano vanaf het moment dat ik uit school kwam tot het bedtijd was”, lacht hij. „Ik denk wel dat mijn ouders het een beetje apart vonden. Maar ze hebben me altijd gesteund.” Zijn moeder stopte na een jaar met de pianolessen. Ramon had de beginnersboekjes toen al uit.

Uw masterexamen aan het conservatorium van Amsterdam werd eerder dit jaar beoordeeld met een 10. Gebeurt dat vaak?

„Zonder mezelf op mijn schouder te slaan: niet heel vaak. Ik was er heel blij mee, je voelt je erg gewaardeerd.”

En nu het echte leven?

„De overgang valt mee. Via Dutch Classical Talent, een talentprogramma voor jonge musici, heb ik net een grote recitaltournee gemaakt. En deze week speel ik het *Eerste pianoconcert* van Chopin met de Philharmonie Südwestfalen. Ik blijf ook lessen nemen, en ik denk na over een vervolgstudie in het buitenland. Maar waar en bij wie – daar ben ik nog niet helemaal uit.”

Hoe definieert u succes?

„Ik wil gelukkig zijn in en met de muziek, dat kan op allerlei manieren. Optredens zijn fantastisch, maar ook enerverend. Het solitair instuderen van nieuwe stukken, zoals nu het *Eerste pianoconcert* van Chopin, vind ik minstens zo heerlijk. Daarnaast denk ik dat respectvol omgaan met de mensen om je heen ook kan bijdragen aan je succes.”

En meer praktisch? Heeft u concrete doelen?

„Ik ga aan internationale concoursen meedoen. Dat is een belangrijke stap om mezelf in de kijker te spelen van managers en orkesten. Daarnaast wil ik een cd opnemen bijvoorbeeld, maar niet met Liszts *Sonate in b-klein* of een ander bekend werk uit de pianocanon. Ik vind het leuker om muziek van Korngold vast te leggen, waaronder mijn eigen bewerkingen van zijn filmmuziek: geniale muziek, die je zelden hoort. Pianobewerkingen zijn een ouderwetse maar efficiënte manier om muziek te ontsluiten. En ik vind transcripties erg leuk om te maken, omdat je de muziek van binnenuit leert begrijpen. We leven in een tijd van specialismen. Maar ik vind zelf dat het beter is je wat breder te ontwikkelen. Daar groei je van als musicus.”

Zijn er andere kunstuitingen die u inspireren?

„Films, ik heb zelfs een bioscoopabonnement. Maar is dat inspiratie? Ik zie het vooral als ontspanning. Al denk ik wel dat alles samenhangt. De films die je ziet, de musea die je bezoekt, de mensen die je spreekt en de boeken die je leest – het maakt je tot de mens en de musicus die je bent.”

Hoe omschrijft u zichzelf?

„Ik ben rustig en bedachtzaam, maar ook gepassioneerd.”

En relaxed.

„Nee, zo kom ik wel over, maar bij concoursen en concerten kan ik ontzettend zenuwachtig zijn. Ik weet er gelukkig wel mee om te gaan, en ik vrees ook dat het erbij hoort. Het vormt je alertheid. Maar het gevoel blijft onprettig.”

Welke pianisten bewondert u?

„Die van de oude generatie, vooral. Vladimir Horowitz fascineert me om zijn sterke persoonlijkheid, Rachmaninov om de vrijheid van zijn spel en Sviatoslav Richter om zijn puurheid. Hij wekt altijd de indruk dat je alleen het stuk zelf hoort.”

Wat was de belangrijkste gebeurtenis in uw carrière tot dusverre?

„Toen ik in 2015 de Grand Prix Youri Egorov won, was de hoofdprijs dat ik mocht soleren bij het orkest van het Mariinskytheater onder leiding van Valery Gergiev. Daar ervoer ik een intensiteit die ik niet eerder had meegemaakt. Die was vormend en wil je vervolgens steeds opnieuw beleven.”

Waar staat u over tien jaar?

„Dan hoop ik dat ik volop concerten geef. Het allermooiste vind ik het spelen van soloconcerten met orkesten, waarbij ik samenwerk met inspirerende dirigenten. Maar kamermuziek en recitals vind ik ook geweldig. Mijn ultieme droom is spelen in de Grote Zaal van het Concertgebouw.”

Van Engelenhoven soleert bij de Philharmonie Südwestfalen o.l.v. Gerard Oskamp in Chopins Eerste pianoconcert. 30/11, [Oosterpoort, Groningen](#); 1/12 (15u.)